

Τί εὐτυχίας πέλαγος καὶ τί χαρὰς μεθύσι !
δὲν θέλουν εἰς τὸ "Ἄστὺ μας νὰ ἔρχονται μονοί·
θέλουν 'στὸ πείσμα τ' "Αραμπῇ τὸ γένος μας ν' αὐξήσῃ,
καὶ φασιχωμένο κάθε μιὰ βαστὰ ὁμογενῇ.
Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς φουσκωτῆς κοιλιᾶς σας,
κὶ' ἄς ἀντηχήσουν τὰ **Οὐὰ** εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας.

Καλῶς ὀρίσατε λοιπὸν μὲ τοὺς μικροὺς βλαστοὺς σας,
καὶ τοὺς Ἀγαθοπούλους σας τοὺς κοκκινοφεσάτους·
ἐμπρὸς εἰς τὰ "Ολύμπια, 'στὸ "Ἀντρον καὶ 'στὰς Μούσας,
'στὸ Φάληρο, 'στὴ Μουσικῇ, κὶ' εἰς τόσους περιπάτους.
Τραβᾶτε ἀπ' ὀπίσω σας καὶ δουλικῶν κοπάδια,
καὶ μὴν ἀφίνετε παντοῦ καὶ μιὰ καρέκλα ἀδεία.

'Ἐτὴν εὐτοκία εὐχομαι νὰ γίνετε **κουνέλαις**,
νὰ μᾶς γεννᾶτε τριδύμα ἀπάνω εἰς τὸν μῆνα,
καὶ πανδρεμμένα νὰ γεννοῦν κὶ' ἀνύπανδρα κοπέλαις,
νὰ πλημμελήσῃ μ' "Ελληνας ἡ ἔρημ' Ἀθῆνα.
Αὐξάνεσθε, πληθύνεσθε χωρὶς φωναῖς καὶ πόνους,
καὶ ἡ στερεὰ κὶ' ἡ θαλάσσα ἄς βλέπῃ ἀπογόνους.

'Ὡς ἐπληθύνθη, Κύριε, ἡ νέα Ῥωμοσύνη,
ὥς ἐπληθύνθη τῶν κλεφτῶν καὶ τῶν πορνῶν τὸ γένος !
Μέσα 'στὴν τσέπη κανενὸς μὴλόγι δὲν θὰ μείνῃ,
καὶ ὁ καθένας θὰ ἔρεθῇ ἐρωτικτυπημένος.
'Σ ὅλους γεννοῦνται ἐρώτος, λιτοδοσίας πόθοι,
καὶ ξεφυτρώνουν γνήσιοι ὁμογενεῖς καὶ νόθοι.

'Ἰδοὺ καὶ Πέρσαι ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ Ἑβραῖοι !
ὅλας ἐδῶ θὰ φέρουμε τοῦ κόσμου τὰ φυλάς·
ἄς φαίνωνται σκληρόκαρδοι οἱ κρῖοι Ἑρωπαῖαι,
μόνη προστάτις Δύναμις ἐφάνη ἡ Ἰλλὰς.
Αὐτὴ χωρὶς διάκρισι τὸν κόσμον πρστατεύει,
αὐτὴ γιὰ ξένους καὶ Ῥωμηοὺς ἀλύτῃτα ξοδεύει.

'Ἀπὸ τὰ τετραπέρατα 'στὸ "Ἄστὺ μὲ ἔλαττε
μὲ σκεύη, μ' ὑποζύγια, μὲ ὅλο σας βάρος,
κὶ' ἂν γιὰ τοῦ ἔθνους τὸ καλὸ συχνάγεννοβολᾶτε,
ὁ κύριος Κατσιμπαλὴς σᾶς γίνεται ἀμπάρος.
'Ολοὶ ἐδῶ, κὶ' ἂν γεννηθῇ μὲ τᾶλλα ' ἡ χολέρα,
θὰ πᾶμε εἰς τὸ διάβολο ἀντάμα σὲ μ' μέρα.

Souris.

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἀξιοτιμωμῶν ἐφημερί-
δος εἶδομεν μετ' ἀπορίας συγκαταριθμῶμενον μετὰ
τῶν ὀλιγίστων μὴ ἀποδεχθέντων τὴν κα 30 0)0 αὐ-

ξησιν τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ, διὰ τοὺς ὁποίους μὴ χά-
νεσαι, καὶ ὡς ἀδιάλλακτον μάλιστα, καὶ τὸ κατὰστημα
τῶν Νέων Ἰδεῶν ἐνῶ, εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ κατὰστημα
τοῦτο προσφέρεται πρὸς ἡμᾶς, τοὺς ἀπὸ τῆς ιδρύσεως
αὐτοῦ ἐργαζομένους καὶ ἐν γένει πρὸς πάντας τοὺς ἐργά-
τας, ὡς πρὸς φίλους, καὶ μᾶς πληρόνει διὰ πᾶσαν ἐργα-
σίαν ὅ,τι ἡμεῖς ὀρίζομεν, ἐδέχθη καὶ τὴν προσθήκην τῶν
30 0)0, οὐχὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας 21 Ἰουνίου, μνήμη Ἰου-
λιανοῦ τοῦ Ταρσέως, ἣν πρέπει νὰ ἐορτάζωμεν πάντες οἱ
ἐργάται τυπογράφοι δι' ἀργίας, ἂν ὅχι ἀπεργίας, ἀλλὰ
ἀπὸ τῆς προ αὐτῆς Πέμπτης· εἰς αὐτὸν δὲ τὸν κ. Θ.
Ἀγγελοπούλον Ἀθάνατον ἐδώσαμεν πρὸς διόρθωσιν τὴν
πρὸς τοὺς καταστηματαρχὰς δῆλωσιν μας καὶ τῇ ἀδείᾳ
αὐτοῦ ἐξετυπώσαμεν αὐτὴν ἐν τῷ καταστήματι τῶν
Νέων Ἰδεῶν.

Ἡ μικρὰ ταραχὴ τῆς Δευτέρας, προήλθεν ἐκ κακῆς
ὄλως συνεννοήσεως καὶ ἀγνοίας μάλιστα τῶν προκαλε-
σάντων αὐτὴν, ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον οὐδεὶς ἐξ
ἡμῶν εὐρέθη ἐκεῖ ὅπως προλάβῃ τὴν ἀδικαιολόγητον
ἐκείνην σκηνὴν, τὴν ὁποίαν ἄπας ὁ Σύνδεσμος τὴν ἀπε-
δοκίμασεν, μὴδὲ τῶν προκαλεσάντων αὐτὴν ἐξαιρουμένων.
'Ἐπειτα, κύριε Συντάκτα, ἐννοεῖτε βεβαίως, ὅτι πλέον ἢ
οὐκ ὀλίγον συνέτεινε καὶ ὁ τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Αἰωνιό-
τητος ἡ Ἀναπαύσεως καταστημάτων **Θεὸς Ῥητηνίτης**
ὅστις εἶχε μετοικήσει ἐκ τῆς κοιλίας εἰς τὴν κεφαλὴν.

Εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς, κ. Συντάκτα, ἐξ ὀνόματος ὅλου
τοῦ Τυπογραφικοῦ Συνδέσμου, διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίου
τοῦ αἰτήματος ἡμῶν εἰλικρινῇ καὶ γενναίαν ὑπεράσπισιν
Διατελοῦμεν κτλ. κτλ.

Οἱ ἐργάται τῶν
Νέων Ἰδεῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, 26 Ἰουλίου 1882.

Σ. Σ. Χαίρομεν πολὺ, πολὺ, πολὺ καὶ ἀνακτῶμεν τὴν
δημοσιογραφικὴν μας ἀγάπην πρὸς τὰς Νέας Ἰδέας, διότι
ἡ ἀτομικὴ μας πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν οὐδέποτε
ἠλαττώθη.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΛΟΥΤΡΩΝ.

(Ἐκ Μεθύνων).

18 Ἰουνίου 1882.

Φίλτατοι συντάκται τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**.

III

Οἰκισμός. Μακρόθεν ἔξωθεν τοῦ λιμένος ἀκόμη δια-
κρίνεις μακρὰ ἄσβεστῶδες λεύκωμα· τοῦτο εἶνε μακρομή-
κης οἶκος, διηρημένος κατὰ πλάτος, ὡς παξιμάδι (δίπτυ-
ρον) εἰς εἰκοσιδύω χωρίσματα—ἐκαστον πλάτους τεσσά-
ρων καὶ μήκους πλέον τῶν ἐξ μέτρων—ὅστις ἀρχίζει ὀ-
λίγα μέτρα μακρὰν τοῦ λιμένος καὶ ἐπεκτείνεται καθέ-
τως τούτου καὶ παραλλήλως τῆς ἔξωθεν τῆς ἐπιχωμα-
τώσεως παραλίας, μακρὰν περὶ τὰ δώδεκα μέτρα ταύ-
της καὶ ὅστις δυστυχῶς δὲν ἔχει μικρὸν θάλαμον (Ν.100).

Τὸ μακρυνάρι τοῦτο, οὕτινος τὸ πάτωμα ἔχει ὕψος
μέτρου περίπου εἶνε τὸ λεγόμενον κατὰστημα ὅπερ ἔχει
καὶ ἐπιστάτην τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν λουτρῶν συνήθως καὶ
ἀνήκει εἰς ἐταιρίαν. Τὰ δὲ εἰκοσιδύω χωρίσματά του, οἱ
θάλαμοι, οὔτινες πρὸς τὸ μέρος τῆς ἔξωθεν παραλίας ἔ-

χουν παράθυρον, τοῦ ὁποίου τὸ κάτω ἐσώπεδον χρησιμεύει καὶ ὡς νικητήρ, διότι ἔχει μικρὰν ὀπὴν καὶ ἐξέρχεται τὸ ὕδωρ, εἰς δὲ τὴν ἀπέναντι πλευρὰν τοῦ παραθύρου τὴν θύραν τῆς εἰσόδου, δίδουσιν πρὸς τὴν λεγομένην πλατεῖαν· ἐπὶ πρὸς τὸ μέρος τῶν θυρῶν ἔχει ἰσόμηκες τοῦ καταστήματος χαγιάτι (προαύλιον) πλάτους τριῶν μέτρων, ἔχον τεῖχος ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὕψους περὶ τὸ ἡμισυ μέτρον, ἐξωθεν τοῦ ὁποίου κατὰ διαστήματα ὑπάρχουν τέσσαρες ὑπαίθριαι κουζίναί κτισταί, ἐξ ὧν αἱ δύο τῶν ἄκρων μὲ ἐξ, αἱ δὲ μεσαῖαι μὲ τέσσαρας φουφούδας (ἐστίας) ἐκάστη, χρησιμεύουσαι ὡς μαγειρεῖα εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν θαλάμων. Παρὰ δὲ τὰς κουζίνας εἰσὶ καὶ ἀποβάθραι, ὅπως κατέρχονται εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ἀπέναντι τοῦ καταστήματος, οὐχὶ ὅμως καὶ παραλλήλως δυστυχῶς, ὑπάρχουν ἐπίσης οἰκίαι, ἔχουσαι θαλάμους πρὸς ἐνοικίαισιν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀντίπεραν τοῦ λιμένος πλευρὰν. Οὕτω δὲ διὰ τοῦ καταστήματος, τῶν ἀπέναντι καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς οἰκιῶν σχηματίζεται ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως Βρωμολίμνη, λήγουσα μέχρι τοῦ λιμένος.

Εἰς ὅλους τοὺς θαλάμους—ἐνοικιαζομένους κατ' ἀποκοπὴν δύο δραχμὰς τὴν ἡμέραν—ὑπάρχει σκελετὸς κλίνης, ἐν μικρὸν ξύλινον τραπέζιον, δύο καθίσματα καὶ μηδὲν πλέον. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ φέρῃ ὁ μεταβαίνων μεθ' ἑαυτοῦ στρώματα, παπλώματα, μαξιλάρια, μαγειρικά καὶ τραπέζης σκεύη καὶ ὅλην τὴν κουστωδίαν, ἐν οἷς, ὡς τὸ εἶπωμεν, οὐχὶ διὰ νὰ σὰς κάμωμεν νὰ γελάσητε, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόλυτον ἀναγκαιότητά του, κυρίως διὰ γυναικάς, τὸ γνωστὸν δοχεῖον ὅπερ θέτουν τῆς κλίνης κάτωθι, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν μέρη ὠρισμένα, καὶ εἰνέ τις ἡναγκασμένος νὰ βαδίσῃ μακρὰν καὶ χαθῇ τῶν ὀφθαλμῶν. Τοῦτο δ' εἶνε λίαν ὀχληρὸν διὰ τοὺς ἀσθενεῖς κυρίως ἐκείνους, οἵτινες πίνουν καὶ ἱαματικὸν ὕδωρ, λίαν ὠφέλιμον, ὅπερ εἶνε καθαρτῆριον μᾶλλον, ὡς τὸ ἐκδέρειν, ἢ καθάρσειον, καὶ ὅπερ σὲ ὀδηγεῖ πλειστάκις εἰς ὀχληρὸν περίπατον τῆς κρυψῶνας ἐκ τῆς ἰδιότητός του, μὴ ὑπαρχόντων μικρῶν θαλάμων.

Καὶ ἀληθῶς ἐπαισθητὴ ἡ ἔλλειψις, διότι ἐκτὸς τῆς δυσκολίας τῶν γυναικῶν, τῶν ἀσθενῶν ἐν γένει, φαντάσθητε ἱεράρχην ἡναγκασμένον νὰ τρέχῃ, ὡς ὑπάρχει εἰς ἐνταῦθα πάσχων ἀπὸ ρευματισμοῦς, ὅστις ἔχει πρὸ δεκάπενταετίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του διάκον τινὰ πειθηνιώτατον, εἰς ὃν εἶπον, ὅτι θὰ γείνη καλὸς δεσπότης, διότι ἐν γένει τεχνίτης μάγειρος κατασκευάζει ἐξαιρετικῶς μετὰ τελειότητος τὸ ριζόγαλον, τὸν πατσᾶν καὶ τοὺς κροκέδες μὲ πουρέ, καὶ μ' ἀπότησε «νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν».

IV

Τρόφιμα. Ὑπάρχουν δύο, ὡς σὺς προέγραφον, ξενοδοχεῖα. Ἐπίσης κρεοπωλεῖον ἐπὶ τῆς προκυμαίας τῆς λίμνης, οὐχὶ διαρκὲς ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δίδον ὅτε μὲν βιδέλον, ὅτε δὲ ἀρνίσιο καὶ κατσίκιον, ὅπερ εἶνε νοστιμώτατον. Εὐρίσκει τίς καὶ κόττας παχείας πρὸς τρεῖς δραχμὰς. Ἐνίοτε φέρουν καὶ μπαμπούνια λαμπρὰ ἐπίσης πρὸς τρεῖς δραχμὰς ἢ ἄλλους ἰχθύας. Ἀκριβὰ ὅμως, διότι ἐνταῦθα δὲν ἔχει δαπάνας ἢ τροφὴν ἢ κόπους ἢ ἀλίευσιν, ὡς ἄρθονος. Ἐχει ὀπώρας ἐκλεκτάς καὶ ζαχαβάτια (μπάμεις, κολοκυθάκια κτλ.) προμηθευόμενα ἀπὸ τοὺς πέριξ κήπους, διότι ὁ τόπος, ἂν καὶ βουνώδης, εἶνε λίαν εὐφορος.

Πηγὰς ὕδατος ὅμως ὁ τόπος δὲν ἔχει, ἀλλ' ἔχει φρέατα μὲ κάλλιστον καὶ χωνευτικὸν ὕδωρ, ἐν οἷς κυρῶν τινὸς, ὅστις πωλεῖ δέκα λεπτὰ τὴν στάμναν. Προτιμώτερον νὰ μὴ ἐπέτρεπε, διότι εἶνε ἐντὸς τοῦ περιφραγμένου κήπου τοῦ καὶ εἰς τοῦτο δικαιολογεῖται, ἢ νὰ διδάσκῃ τὴν ἀπληστείαν μεταδοθεῖσαν δι' ὅλα.

Κλίμα. Τὸ κλίμα ἐν γένει εἶνε ὑγιεινόν, ἀλλ' ἐνεκα τῶν ῥιπτομένων ἀκαθαρσιῶν, ἐξωθεν τῶν οἰκιῶν, εἰς τὴν πλατεῖαν, τῆς ἐν γένει ρυπαρότητος αὐτῆς, γεμούσης καὶ λίθους καὶ βουρλὰ καὶ κυρίως τῆς μὴ κατασκευῆς εἰσέτι τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος, πλυμμουρῶντος ἐνίοτε, καθίσταται νοσηρὸν. Ἐχει καὶ ἕτερον κακόν, ὅπερ δὲν πρέπει ν' ἀποσιωπήσωμεν, ὅπως λάβωσι μέτρα. Ἡ Βρωμολίμνη τὸν Ἰούνιον ἔχει μύγας πολλὰς, τὸν Ἰούλιον προστίθενται μέλισσαι, καταβαίνουσαι ἐκ τῶν ἀπείρων κυψελῶν τοῦ ἄνω χωρίου καὶ τὸν Αὐγουστον σὺν τούτοις ἐπισκέπτονται καὶ ὀλίγαι σφήκες, αἵτινες μάλιστα ἀπέστειλαν ἀπὸ τοῦδε τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν καὶ βομβίζουν εἰς τὴν πλατεῖαν ἄνω τῶν ἀκαθαρσιῶν. Ἀλλ' ὅλα τὰ καλὰ ταῦτα διὰ μέτρων ἐξαλείφονται.

Ἴδου λοιπὸν τὰ λουτρά τῆς Βρωμολίμνης. Ἦδη ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς, ἀφοῦ ἔκτισε τὸν κόσμον, ἀνεπαύθη, ὡς ἀναπαυθῶμεν καὶ ἡμεῖς. Λοιπὸν.

V

Διασκεδάσεις. Ἀφοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ ἐδῶ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ τῆς ὑγείας, τ' ἐσπέρας, ἅμα τῇ δύσει τοῦ Ἥλιου, δεῖπνουν τῶν θυρῶν τῶν ἐξωθεν εἰς τὰ προαύλια τῶν καὶ ἀκούει τις ἐδῶ ὁρμίας, παραίκει φωνὰς παιδῶν παιζόντων, ἄσματα διάζωρα, γέλοια καὶ γαγῆς. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἄρχονται αἱ ἐπισκέψεις καὶ ἡ διάδοσις τῶν νέων τῆς Βρωμολίμνης, μὴ ἐλλειπούσης, ὡς ἐννοεῖται, καὶ τῆς μικρᾶς κακοψυχίας. Ἄλλοι κάμνουν περίπατον, ἤδη ὅτε εἶνε καὶ σελήνη, μέχρι τοῦ λοφίσκου, ἢ ἐπὶ τῆς παραλίας, ἥτις ἔχει χονδρούς χαλίκας. Ὑπάρχει καὶ ἡ πλατεῖα ὡς εἶπεν, ἀλλὰ βρωμερὰ ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ τὴν ἀποφεύγουσι.

Τὸ κατ' ἐμὲ εἰσὶς περνῶ καλὰ ἐπισκεπτόμενος πάντας, διηγούμενος, καὶ παρηγορῶν.

Τρέχω μετ' ἄλλων οἰκογενειῶν, λίαν φιλοφρόνων εἰς ἐκδρομάς· ὡς ἐκ οὗτου μάλιστα ἔγινε καὶ ποιητὴς ἐδῶ. Ἀλλὰ καὶ ἤνυσον νὰ μὴ γείνης βλέπων τὴν Λουκίαν, δεκαεπταετία καλλονὴν, αὐτὸ τὸ ρεχάτ-λουκούμιον μὲ φιστίκιας τὸ ὠνόμασα καὶ ἔχειροκροτήθην;

Σὰς στέλλω λπὸν καὶ τὸ ποίημά μου, διὰ νὰ κλείσω καὶ τὴν παρῶν ὡς πιστεύω τερπνῶς. Δὲν ἔχει βεβαίως ἀττικὸν φᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ, φίλοι μου, μήπως δὲν εἶνε θάλασσα πῶς ἦνε δυνατόν λοιπὸν νὰ ἦνε ὅλως ἀνάλατον. Ἴδου!

Τὰ ἄνθη, τῆ γλυκίσματα συνῆλθον τὴν πρωίαν
Νὰ πλάσουτ' ἀνάμικτον, νὰ πλάσουν τὴν Λουκίαν
Καὶ εἶπον τὸ λουκούμιον μὲ ἱὰ ν' ἀναμίξουν,
"Ὡστ' εὐθὺν τι τέλειον μὲ γλυκίσμα νὰ σμίξουν
Καὶ εἰς τλουκ, ἀντ' οὔμιον προσέθηκον τὰ ἱα.
Κ' εὐώδεις ἔπλασαν ρεχάτ-λουκούμιον, Λουκίαν
Χαίρετε ἅλως πάντων.

Φαλέξ.